

sine underordnede den Ordre, at gøre Forskel paa Kong Salomon og Jørgen Hattemager. Det var den bekendte Sag med Departementschefens Søner! Utsaa, Tvangsarbejdet vil kun blive anvendt mod Arbejderne. Jeg spørger dernæst: Hvem vil blive ramt af Bryglene? Man vil da være tilbøjelig til at mene, at det ville de raa Bøller, de professionelle Forbrydere, de grove Personer, i det hele taget de Folk, der tilhøre Fængselslivet fra den tidligste Tid. Det er dem; man mener, ville blive ramte af Bryglestraffen. Ja, jeg har lidt Erfaring fra Fængselslivet, og jeg skal sige, at denne Erfaring gaar ud paa, at professionelle Forbrydere, Voldsmand føle, at hvad der sker dem med Straffen, er ærlig fortjent, og de Folk, der ere husvante i Fængslet, ville ikke blive ramte af Bryglestraffen. Fængslet er for dem et Sted, hvor de ere halvveis husvante, de hilse venligt som gamle Bekendte paa Arrestvagtmeister og Opsyn; de vide, hvorledes Husstikken nu en Gang er, de vide, at de staa sig bedst ved at være godt lidte, thi det medfører visse Behageligheder. Der er intet i dem, der oprøres ved og protesterer mod Straffen; de ville falde til Rette i Fængslet ligesom andre Menneker paa et Hotel. Disse Folk ville ingen Brygl faa, Rottingen vil ikke blive anvendt mod dem. Hvis derimod en Fagforeningsmand, en bedre Mand, en Familiefader bliver ramt af Straf efter denne Lov, saa har De i ham den Mand, der vil faa Bryglene! Hvis en saadan Mand ud af sin Indignation slaar en, som han talder Skruebrækker, slaar ham, fordi han tror, at denne Skruebrækker er en Forræder, der har gjort en lav Handling mod sit Fag, saa vil denne Mand, hvis dette Forslag bliver til Lov, blive idømt Tvangsarbejde. Men han vil ikke føle dette, som om Retten derved er sket Fyldest. Tværtimod, han vil være overbevist om, at der er sket ham den stammeligste Uret! Alt det gode i ham, det stolte i ham, vil rejse sig imod, at han er bleven dømt til dette Tvangsarbejde. Hans Uresfølelse vil rejse sig til Protest. Og dernæst vil Tanken om hans Hustru og Børn, hans Fader og Moder, som sidder uden for, yderligere forbitre ham. Dertil kommer, at ethvert saarende Ord fra Arrestvagtmeisteren og Opsynet vil bringe ham i Raseri; hvis det er fornærmende og krænkende mod ham. Jeg siger Dem, mine Herrer, der har De den Mand, der vil blive pryglet, den Mand, der vil faa Rottingslag, hvis dette Forslag bliver til Lov! Han vil ikke vanemæssig kunne finde sig i Fængselsopholdet og den derved følgende Nedværdigelse; han vil ikke kunne

finde sig i, at hans Familie lider Nød, medens man straffer ham maanedsvis i en Straffeanstalt. Han vil rejse sig, og det er ham, man vil give Rotting! Men jeg siger Dem: Giver De denne Hædersmand, den Fagforeningsmand, der har sat sit Liv ind paa at gennemføre en vis bestemt Sag, den Mand, der, naar man byder ham Forhold, hvorunder han ikke kan leve, gaar bort fra sit Arbejde, stolt og fri som enhver anden, — jeg siger Dem, giver De ham Rotting, saa tag Dem i Agt for denne Mand, naar han kommer ud, og tag Dem i Agt for dem, han taler til, dem, som føle hans Sag som deres! — Det sidste Spørgsmaal er, hvorledes vil denne Lov virke. I den Retning kunde den højtærede Justitsminister vistnok give os adskillig Vejledning, hvis han vilde; og hvis han ikke — jeg ved ikke, om jeg tør sige det, men jeg tror det — har en vis Kærlighed til Bryglestraffen. Den højtærede Justitsminister har jo en Gang været Bysfoged i Korsør og har haft Indflydelse paa den Anstalt derne, der kaldes Korsør Arbejdsanstalt. Jeg ved, at der blev Bryglestraffen anvendt i ikke ringe Grad; men hvilken Virkning havde Bryglestraffen derne? For det første den, at denne Anstalt er bleven en af de mest berygtede i Landet, dernæst den, at Fattiglemmerne derne ikke sjældent begik Forbrydelser for at komme ind i Landets Fængsler. Utsaa Bryglestraffen, som skulde forbedre dem, gjorde dem til Overtroedere af de kriminelle Love, gjorde Forbrydere af dem, blot for at de kunde komme ud af denne Anstalt og ind i Statens Fængsler! Dette medførte ogsaa, som det er det høje Ting bekendt, at man brændte dette Torturhus af, at man Gang efter Gang stak Ild i Bygningen, indtil det til sidst lykkedes at faa den jævnet med Jorden, hvorefter det lykkedes at faa indført Reformen derne, som have mildnet Forholdene. Mærkeligt er det, at ganske den samme Virkning, som Bryglestraffen har haft paa de voksne, har den ogsaa haft paa Børnene. Det har man jo set af Rindstrup-affæren, hvor Forstænderen jo anvendte den brutale Bryglestraf i stor Udstrækning. Netop det samme skete her, nemlig at man brændte Torturhuset, og paa denne Maade rejste et lygende Baal, der saas ud over hele Landet som en Protest mod Barbariet, en Protest mod at vende tilbage til de haarde Torturstraffe fra Fortiden som man virkelig ikke burde sætte en Wæ i at faa indført igen. Virkningen af en saadan Genindsjættelse vil kun blive, at man vil brutalisere, Skammen, Forbitrelsen, Indignationen, Hadet og Hævntørsten vil blive Resultatet af denne Lov.